

Ο ΝΕΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

(Ἐκ τῶν τοῦ Λαμενναί).

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Πηγαίνω νὰ πολεμήσω ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῶν λαῶν, ὑπὲρ τῶν ιερῶν δικαίων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἐλευθερώσω τοὺς ἀδελφούς μου ἐκ τῆς καταδυναστεύσεως, νὰ θραύσω τὰς ἀλύσεις των καὶ τὰς ἀλύσεις τοῦ κάσμου.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω κατὰ τῶν ἀδίκων ἀνθρώπων ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων καὶ καταπιεζομένων, κατὰ τῶν δεσποτῶν, ὑπὲρ τῶν δούλων, κατὰ τῶν τυράννων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, ὅπως οἱ πολλοὶ μὴ ὡσιν ἡ βορὰ ὄλιγων τιγῶν, ἀνυψώσω τὰς τεταπεινωμένας κεφαλὰς καὶ ἀνεγέρω τοὺς γονυπετοῦντας.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, ὅπως οἱ πατέρες μὴ καταρῶνται τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέκτησαν υἱὸν καὶ αἱ μητέρες, καθ' ἣν τὸ πρῶτον περιεπτύχθησαν αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον τῶν.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, ὅπως ὁ ἀδελφὸς μὴ λυπᾶται, βλέπων τὴν ἀδελφὴν τού, μαρατονόμενην ὡς τὸ χόρτον, τὸ δόποιον ἡ γῆ δὲν ζωγονεῖ, ὅπως ἡ ἀδελφὴ μὴ κλαίῃ τὸν ἀνεπιστρεπτεῖ ἀναγωροῦντα ἀδελφόν.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, ὅπως ἔκαστος ἀπολαύῃ ἀνενοχλήτως τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας του· διὰ ν' ἀπομάζω τὰ δάκρυα

τῶν παιδίων, τὰ δποῖα ζητοῦσιν ἄρτον καὶ τοῖς ἀποκρίνονται: «Δέν ἔχομεν· δοσις μᾶς εἶχε μείνει μᾶς τὸν ἐπῆραν».

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, διὰ νὰ ἐκδιώξω τὴν πεῖναν ἀπὸ τὰς καλύβας τῶν πτωχῶν, διὰ νὰ ἐπαναφέρω εἰς τὰς οἰκογενείας τὴν εὔμαρειαν, τὴν χαράν.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, διὰ ν' ἀποδώσω εἰς ἔχεινους, οὓς οἱ δυνάσται ἔρριψαν εἰς τὰ βάθη τῶν δεσμωτηρίων, τὸν ἀέρα, οὐ στεροῦνται τὰ στήθη των καὶ τὸ φῶς, τὸ δποῖον ζητοῦσιν οἱ ὄφθαλμοί των.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω, διὰ ν' ἀνατρέψω τοὺς φραγμούς, οἵτινες διαχωρίζουσι τοὺς λαούς καὶ τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἐναγκαλεῖσθωσιν ἀλλήλους, ως ἀδελφοί, προωρισμένοι νὰ ζῶσιν ἡνωμένοι ἐν τῇ αὐτῇ στοργῇ.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἐλευθερώσω ἀπὸ τῆς τυραννίας τοῦ ἀνθρώπου τὴν διάνοιαν, τὸν λόγον, τὴν συνείδησιν.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω διὰ τοὺς θεοπέμπτους αἰωνίους νόμους, διὰ τὴν προστατιδα τῶν δικαίων δικαιοσύνην, διὰ τὴν ἀγάπην, ἥτις ἀνακουφίζει τὴν δυστυχίαν.

— Εύλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

* *

Νέε στρατιώτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἔχουν ὅλοι εἰς τὸν οὐρανὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν γῆν Πατρίδα.

— Εύλογημένα, ἐπτάκις εὐλογημένα τὰ δόπλα σου, νέε στρατιώτα!

'Ἐν "Αργει, Δεκέμβριος 1885.

Δ. Κ. Β.